

Mont de Marsan 2021, met overmacht gewonnen door de Comb. Verhagen-Buyl

De openingsvlucht van de ZLU is traditioneel Pau. De weersvooruitzichten waren echter niet best met voor de vrijdag regen vanaf Noord Frankrijk en het weekend daaropvolgend regen in heel Frankrijk. Daarnaast gooide verwachte ochtendmist en lage hangende bewolking in Pau ook nog roet in het eten. In een poging dit allemaal te ontlopen besloot de organisatie uit te wijken naar Mont de Marsan, ca. 59 km korter.

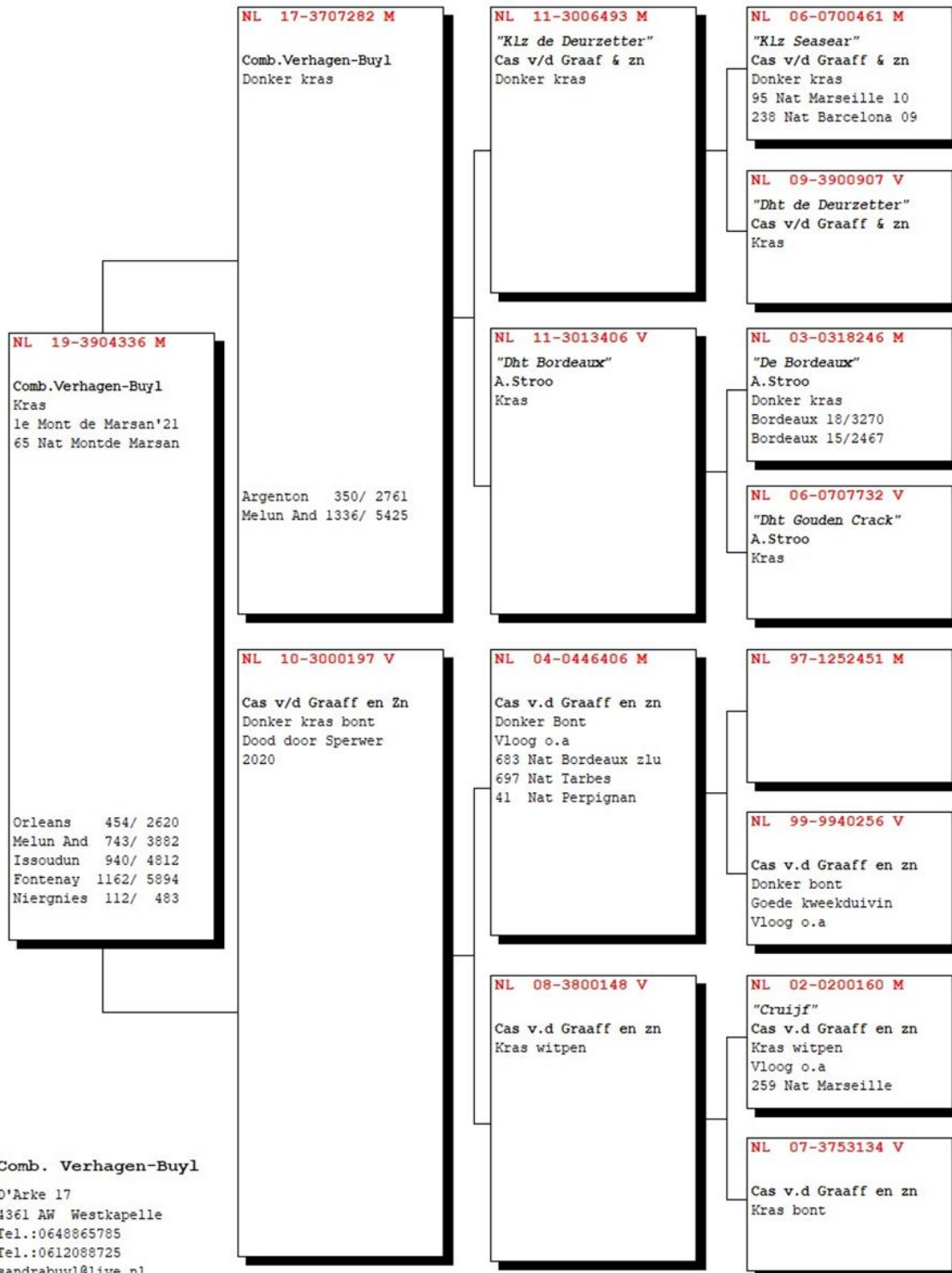
Met een kalme westen wind, later draaiend naar zuidwest, vertrokken onze atleten om 07.15 uur. In Noord-Frankrijk en België was het in de avond gaan regenen, dus de laatste 300 km (of meer) hebben de duiven in de regen moeten vliegen. Desondanks klokten Sandra en Dennis Verhagen-Buyl te Westkapelle hun duif om 20.31 uur. Deze 2-jarige weduwnaar (NL19-3904336) vloog maar liefst bijna een uur los op nummer 2 die door Falco Schoemaker op 21.30 uur geklokt werd in Oostdijk. Het podium was compleet toen de Comb. Zegers-Breen enkele minuten later om 21.34 uur in Kapelle hun eerste getekende mochten verwelkomen. 's-Avonds waren er ondanks het slechte weer 14 duiven door bij de IFC Zeeland, waarvan een viertal toen het al (bijna) donker was. Door de regen was het vluchtverloop ook de andere dag nog bijzonder traag. Om 13.01 uur waren de prijzen bij IFC Zeeland verdiend.

Onderstaand rechts de winnaar bij de IFC van Mont de Marsan (65^e Nationaal).

De winnaar werd gespeeld op weduwschap en was als 3^e getekende de mand in gegaan, achter zijn vader (de 282) en oom die ook allebei prijs wonnen van deze vlucht. Zoals te zien in onderstaande stamboom is het vooral soort van Cas van de Graaff, met lijnen als Ceasar, Deurzetter en Cruijff. Het is een klein, donker doffertje met zijdezachte pluim en een enorme wringer in de hand.

Stamkaart Postduif: NL 19-3904336 M

Zoals wel vaker met een overwinnaar vertoonde ook deze doffer rare capriolen tijdens de week voor de vlucht. Hij had de ren met duivinnen ontdekt, dus daar hing hij regelmatig aan. En ook zat hij in de vensterbank van de keuken in het raam te koeren, waar hij zichzelf in zag...of een andere doffer. Het heeft hem in ieder geval uitstekend gemotiveerd!

Het "motivatie-raam"

Zoals alle duiven op het hok is de doffer ingevlogen via de vluchten van de Afdeling Zeeland'96 met afsluitend twee dagfondvluchten. De overnachters vliegen hier regelmatig een (staart)prijs, maar tegen hun dagfondcracks kunnen ze niet op.

Als jaarling is "de 336" naar Agen geweest zonder prijs te vliegen, maar dat vinden Sandra en Dennis niet erg. Alle duiven krijgen twee jaar de kans op zich te laten "zien", mits ze gezond blijven. Want op gezondheid wordt streng geselecteerd!

Daarnaast worden de duiven vooral door Sandra stipt verzorgd. Ze "woont" zo'n beetje op de hokken, dus alles ziet er zeer netjes uit en de duiven zijn ook erg tam via pinda's en snoepzaad. De duiven zijn op die manier erg aan haar gehecht, zodat ze soms buiten op haar hand komen zitten. Of als Sandra er een enkele keer niet is, dat de duiven niet goed naar binnen komen, tot ergernis van Dennis...

Ze houden de (medische) verzorging zo simpel mogelijk. In het seizoen twee keer per dag een uurtje vliegen, goed eten geven van Beyers (All-in-One) en indien nodig worden duiven individueel behandeld met een pil tegen het Geel, wormen et cetera. In het voorjaar worden de duiven geënt tegen pokken met "het borsteltje".

De duiven zijn afgelopen jaar voor het eerst verduisterd, zodat men tot Perpignan makkelijk kon blijven vliegen. De doffers hadden toen maximaal twee pennen gegooid.

De soort duiven die op het hok zitten zijn vooral afkomstig van liefhebbers uit de buurt, zoals Aart Jan Maljaars, Peter Oele, Jan van de Zande, Ron Krijger en Piet de Vogel. Echter de boventoon is toch vooral de lijn van Cas van de Graaff. Reeds in 2010 heeft Dennis hier duiven gehaald en in 2011 ving hij een duifje op. Dit doffertje was de NL11-493 en deze duif heeft zich ontpopt als de stamvader van het huidige hok. Het is een kleinzoon van de Deurzetter en die kon er ook wat van met een 7^e nationaal Perpignan en 14^e nationaal Tarbes! De overwinnaar van Mont de Marsan is weer een kleinzoon van de 11-493.

Dennis zit al vanaf zijn 5^e jaar in de duiven, terwijl Sandra sinds het begin van hun relatie in 2012 met duiven in aanraking is gekomen. Dat is vooral gekomen omdat Dennis als stucadoor hele dagen van huis was en vervolgens 's avonds nog twee uur in het duivenhok kroop. Dit vond Sandra op zijn zachts gezegd niet zo leuk, want zij zat al de hele dag alleen!

Toen is ze zelf maar in het hok gekropen om te gaan poetsen. En nu neemt ze de complete verzorging zo'n beetje voor haar rekening. Ze spelen het hele programma van vitesse tot natour inclusief ZLU. Het was Aart Jan Maljaars die hun heeft gemotiveerd om ook op de ZLU-vluchten te gaan spelen en sinds 2014 zijn ze dit met succes gaan doen. En nu spelen ze op de fond niet liever als ZLU, want op de middaglossing wordt nog slechts sporadisch meegedaan.

Tijdens de reportage blaken de duiven van gezondheid: krijtwhite neusdoppen en glatte pluim Onderstaand staan ze dan ook allebei te lachen naar de fotograaf, want ze gaan er volgend jaar weer tegenaan!

En dat ze weer kans maken op een overwinning: zeker te weten! Want misschien weten jullie het niet meer, maar er zit ook nog een rood doffertje op hun hok...genaamd "Goudklompje". Dit doffertje vloog in 2019 als jaarling: een 3^e Nationaal Narbonne en 21 nationaal Agen!

Dennis en Sandra zitten nu al te mijmeren: "Als de wind in 2022 nog eens NO wordt en de temperaturen lopen op tot 30 graden, dan komt Goudklompje weer in zijn goede doen en wie weet..."

Het "Goudklompje"!!

We kennen Sandra natuurlijk allemaal goed van de loterij en ondanks dat ze dit niet altijd even makkelijk vindt, doet ze dit mijn inziens geweldig! De overwinning van Mont-de Marsan is terecht gekomen bij een hele leuke en enthousiaste combinatie. Het is ze van harte gegund; PROFICIAT!

IFC Zeeland
Marco Houtekamer